

El·ls correus de Puigdemont

written by Lluís Busquets | 1 de febrer de 2018

No canvien res del nostre procés. Tothom pot tenir moments de baixada de moral. Si llegíssim els missatges del mòbil de Soraya Sáenz de Santamaría què ens trobaríem? Dic SSS perquè el mòbil de M (punt) Rajoy ja el vam llegir animant el Sr. Bárcenas. Així i tot, crec que cal llegir-los entre línies. Ho faig.

1r) "El pla de Moncloa triomfa; només espero que sigui veritat i que gràcies a això puguin sortir tots de la presó perquè, si no, el ridícul històric és històric." Em temo que algú des de la Moncloa maneflegés la situació, pensant trencar la divisió de poders un cop més i cercant un "pla" que inclogués la llibertat dels empresonats a canvi del cap de Puigdemont. Costa de creure que algú hagués caigut en el parany, perquè seria una nova enganyifa a la vista de les actuacions del jutge Llarena que vol encausar els presoners polítics, sigui veritat o no, de sedició i rebel·lió. Davant del ridícul històric tots els sobiranistes ens hem de conjurar més que mai a treure els presos polítics de la presó. El jutge instructor del Suprem no té gens de pressa; ell va posant les bases per acusar-los del que he dit i, quan ho tingui tot, **pot tornar a activar l'ordre europea** contra Puigdemont per fer bingo i presentar el seu cap al govern de Madrid. A la curta, obtindrà condecoracions. Quan es vagi a Estrasburg, veurem.

2) "Suposo que tens clar que això s'ha acabat. Els nostres ens han sacrificat, almenys a mi.

Vosaltres sereu consellers (espero i desitjo), però jo ja estic sacrificat, tal com suggeria Tardà". Tardà es podia haver estalviat el que va dir, com Rufián i Rovira les piulades del passat 26/27-X-2017, quan Puigdemont estava a punt de convocar eleccions. Però el president diu "els nostres", això és, tots: no diu ERC. I és que hi ha veus i pressions perquè es formi govern **abans de cap altra cosa**. És

normal que se senti sacrificat. Hi juga **la por** del president del Parlament, Roger Torrent, que ha de vetllar per tots. Els electes encausats, si voten una investidura prohibida pel TC, se la carregaran: poden tornar a la garjola. Jo estic d'acord que **al final** de tot caldrà formar govern, però abans, cal fer els possibles perquè el president investit sigui Puigdemont. I, si no pot ser de cap de les maneres, després **s'ha de posar difícil** al govern del PP i als jutges. En els dos mesos que queden hem de voler investir Junqueras, Sánchez (per aquest ordre i que Magistratura es comprometi anant contra uns electes antidemocràticament) o Turull, Rull... o alguns dels encausats que no tinguin por i estiguin disposats a tot (o, fins i tot, Carles Riera de la CUP, ja ho vaig dir). **Això no s'ha acabat!** Ens hem de carregar de raons davant Estrasburg! I, si podem, en l'ínterim, fer explotar la cafetera del govern! Sense presses i sense pauses. Al final de tot, si el president Puigdemont fes un pas al costat (i **només ell ha de valorar si l'ha de fer!**), el primer que ha de fer el nou elegit és nomenar-lo **president de la dignitat catalana a l'exterior**, per honorífic que sigui el càrrec, i els consellers exiliats, els seus assessors.

3)"No sé el que em queda de vida (espero que molta!), però la dedicaré a posar en ordre aquests dos anys i a protegir la meva reputació. M'han fet molt de mal amb calúmnies, rumors, mentides que he aguantat per un objectiu comú. Això ara ha caducat i em tocarà dedicar la meva vida a la defensa pròpia." Ull, perquè, en aquest punt, Puigdemont sembla haver rebut amenaces contra la seva vida i això seria molt greu. (Ja hem vist massa desapareguts implicats en la trama Gürtel). La resta, expressa un estat d'ànim baix, però normal en el dia que esperava ser investit president. Cert que ell té la resposta a molts interrogants. Però, posar en ordre aquests dos anys ja ho faran historiadors. A ell **el necessitem** per moltes altres coses. A Europa ha de continuar sent **la mosca vironera**, la veu que clama arreu a favor d'una Catalunya que majoritàriament ha votat sobiranisme i se l'hi impedeix

exercir-lo. El govern i el rei han de pagar **durant anys i panys** no haver volgut dialogar.